Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№80 (580) ♦ Вівторок, 4 травня 1993 року ♦ Ціна 8 крб.

Першотравень в осінніх тонах

Першотравня Київ майже не помітив. О десятій ранку господині вишикувалися в колони... під хлібними магазинами — на честь свята вони мусили зачинитися вже о чотирнадцятій годині. Ближче до полудня на Хрещатику з'явилися люди, що хотіли поглянути на демонстрацію. Поміж інших виділявся американський ковбой Глен Лайн Бо. Наших же — негусто.

Демонстрацій було дві. Перша, під проводом Соцпартії, почалася мітингом у парку Слави. Потім ця колона швиденько, в оточенні міліції, пронесла комуністичні гасла Хрещатиком до пам'ятника Леніну, поклала там квіти й розсіялася. Дорогою публіці роздавали листівки, підписані «Об'єднаним фронтом трудящих України». Цитуємо: «Вон с Украины жовто-бляков, установивших свой оккупационный режим!» І колону, і її гасла публіка зустріла сміхом і свистом.

З тротуарів демонстрантам кричали: «Фашисти!»

З колони відповідали тим же.

Від того всього віяло прикрою нарочитістю. Здається, сюди вийшли люди (і з того, й з другого боку), яким слово «гідність» ні про що не говорить. В колоні вдалося побачити одне нормальне обличчя — старий чоловік, піджак в орденах. Чоловік ішов мовчки, дивився на ту веремію й плакав.

...Друга маніфестація, численніша, організована КНДС і Республіканською партією, пройшла дещо пізніше — у зворотньому напрямку й з протилежними гаслами. Закінчилася мітингом на майдані Незалежності.

Салюту не було.

Зранку, правда, літав над Хрещатиком аеростат «Ометиінстер».

До свята солідно приготувалися хіба що квітникарі, що стояли на кожнім кроці, квітів було так багато, що надвечір їх вже продавали «за що дасте».

Погода стояла сонячна. Але холодно.

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА і Михайла САЧКА.

Цитата дня

Те, що святкування 1 Травня в Києві обійшлося без подій, схожих на московські, свідчить: шлях до демократії набуває національного забарвлення. Наші політичні опоненти були і терпиміші, і толерантніші.

Михайло ГОРИНЬ.

АДВОКАТИ СТРАЙКУЮТЬ. У ЧОМУ ПРИЧИНА?

Триває безстроковий всеукраїнський страйк адвокатів. Про їхні вимоги не раз розповідалося в засобах масової інформації. У розповсюдженій заяві до політичних партій, рухів, громадських організацій президент Спілки адвокатів України В.Медведчук говорить про причини страйку:

(Закінчення на 2-й стор.).

Свято «пройшлося» Москвою

Більшовики у найкращих своїх традиціях, програвши у відкритій політичній боротьбі опонентам і всьому населенню, пішли на останній та рішучий штурм. Приводом до цього стало красиве весняне свято 1 Травня.

(Закінчення на 5-й стор.).

Мафія з'ясовує стосунки

У ніч на 30 квітня у Сімферополі сталися дві події, які сколихнули місто. В одному з провідних комерційних банків — «Інтеркомбанку» пролунав вибух. Як з'ясували працівники міліції, невідомий залишив вибуховий пристрій, що спрацював о першій годині ночі.

А в казино «Каштан» о 2 годині 20 хвилин увірвалася група невідомих у масках, розбила два ігрових автомати і тяжко травмувала працівників казино, а також відвідувачів. Кількох чоловік госпіталізовано. А вже наступного дня було вчинено самосуд над тими, хто нападав. Майже всі вони опинилися в лікарні. З компетентних джерел повідомили: таким чином мафіозі з'ясовують стосунки. Це — типові їхні «розбори».

Туга за директивою?

Вдаватися до надзвичайних заходів — такою була пропозиція голови Херсонської обласної Ради Михайла Кушнеренка на розширеному засіданні колегії держадміністрації. Михайло Михайлович, кандидат у народні депутати України, відкидає індикативний план економічного розвитку області, відверто стоїть за директивне планування.

На таких же позиціях й директори бавовняного комбінату, заводів — карданних валів, целюлозно-паперового, які раніше були у союзному підпорядкуванні. Втім представник Президента у Херсонській області Олександр Мельников зауважив, що для відродження директивних планів треба, принаймні, відродити ЦК КПРС і забути про ринкову економіку. Порятунок же кожного трудового колективу Олександр Мельников бачить у підприємливості керівника. Крутитися треба, — переконаний О. Мельников.

Ось як це, приміром, робиться у виробничому об'єднанні «Херсонський комбайновий завод імені Петровського» — змінюється структура виробництва, освоюється випуск дефіцитних товарів народного споживання.

Офіційно

МИ НЕ ПРАГНЕМО УТВОРИТИ НОВИЙ ВАРШАВСЬКИЙ ДОГОВІР

ЗАЯВИВ ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ УКРАЇНО-УГОРСЬКИХ ПЕРЕГОВОРІВ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ Л. КРАВЧУК 30 КВІТНЯ ЦЬОГО РОКУ В УЖГОРОДІ.

У свою чергу, прем'єр-міністр Угорської Республіки Й. Анталл наголосив, що його країна зацікавлена в існуванні незалежної України, підтвердженням цього служитиме ратифікація парламентом Угорщини Договору про основи добросусідства та співробітництва між двома державами.

Крім Л. Кравчука і Й. Анталла, у переговорах брали участь: з української сторони — міністр закордонних справ А. Зленко, міністр у справах національностей і міграції О. Ємець, посол України в Угорщині Д. Ткач, з угорської — міністр закордонних справ Г. Єсенські, посол Угорщини в Україні І. Варга.

Під час зустрічі двох делегацій обговорювалося широке коло питань, пов'язаних з двосторонніми відносинами, забезпеченням рівнозначної безпеки обох країн, гарантуванням прав і свобод національних меншостей.

У результаті інтенсивного діалогу було підписано Спільне комюніке. В ньому, зокрема, наголошується, що Сторони позитивно оцінили рішення Змішаної міжурядової комісії з питань торгово-економічного та науково-технічного співробітництва, спрямованих на створення ефективних і стабільних умов для економічного співробітництва, а також взаємодії у галузі транспорту.

У забезпеченні своєї національної безпеки Сторони надають великого значення існуючим та новим міжнародним структурам і форумам й активному співробітництву в їх рамках і підтвердили свою підтримку НБСЄ.

Угорська сторона висловила готовність співпрацювати з українською у відповідних міжнародних організаціях, включаючи і Раду Північноатлантичного співробітництва, у просуванні та подальшій розробці ініціативи Президента України щодо створення зони стабільності та безпеки у регіоні Центральної та Східної Європи. З цією метою найближчим часом розпочнуться консультації експертів.

Крім того, було підкреслено, що Закарпаття і прикордонні угорські території могли б виконувати значну роль у співробітництві двох країн. Цьому, в свою чергу, сприяло б створення вільних економічних зон у названих регіонах.

Угорська сторона із задоволенням сприйняла значні кроки, що були здійснені в Україні для гарантування права угорців Закарпаття на особисті свободи, національно-культурну автономію.

Зі свого боку, українська сторона висловила сподівання, що Угорщина також прийме відповідні законодавчі акти щодо захисту і забезпечення прав українців в Угорщині.

Конкретним підтвердженням намірів, які висловлювали під час переговорів, була зустріч Президента України з керівництвом Закарпатської області. На ній обговорювалися питання надання Закарпаттю статусу вільної економічної зони, забезпечення прав і свобод національних меншостей.

Згідно з програмою перебування в Ужгороді, Л. Кравчук й особи, що його супроводжували, відвідали КПП «Ужгород», де ознайомилися з системою митного контролю. Хоча цей пропускний пункт вважається середнім, за перший квартал поточного року митний збір тут становив понад 30 мільярдів карбованців. Разом з тим пункт не має можливості повною мірою виконувати покладені на нього завдання.

Президент України висловився за найскоріше розв'язання цієї проблеми.

Того ж дня делегація України повернулася до Києва.

Микола ГОРВАТ,
Анатолій ГОРЛОВ.

Фото Олексія ПОПОВА.

Юзьков іде у відставку?

Конституційна комісія, чергове засідання якої відбулося вчора під головуванням Президента України Л. Кравчука і за участю співголови — Голови Верховної Ради України І. Плюща, прийняла рішення про доопрацювання і внесення на розгляд Верховної Ради проекту нової Конституції: таким рішенням увінчалася майже п'ятигодинна дискусія, в якій ставилася під сумнів необхідність прийняття нової Конституції України. Натомість наголошувалося на необхідності піти шляхом прийняття пакету законів про владу, права людини та виборчого. Сенсаційна пропозиція щодо цього пролунала на початку засідання з вуст Л. Кравчука і накрила членів конституційної комісії, наче мокрим рядном. Але традиції конституціоналізму все ж таки перемогли.

Іншою сенсацією стала заява про намір Голови Конституційного Суду України Л. Юзькова подати до Верховної Ради прохання про відставку:

— Я переконаний, що народні депутати, враховуючи нинішню ситуацію навколо Конституційного суду не зможуть обрати його. Зважаючи на те, що я вже є обраний головою Конституційного Суду протягом 10 місяців, але, не будучи приведений до присяги, не можу виконувати свої повноваження, вважаю за доцільне піти у відставку.

Світлана ПИСАРЕНКО.

СТВОРИТИ КЛІМАТ ДОВІРИ

Учора в столиці України розпочала роботу Європейська конференція клубів ЮНЕСКО. Її учасники, які репрезентують понад 20 країн, обговорять упродовж п'яти днів проблеми збереження культурної спадщини, охорони навколишнього середовища, питання європейського співробітництва.

Президент України Л. Кравчук у вітальному листі на адресу конференції наголосив: всі європейські народи повинні об'єднати зусилля, щоб створити у нашому спільному домі — Європі — клімат довіри, взаєморозуміння та співробітництва як у розв'язанні загальноєвропейських, так і глобальних проблем. Незалежна Україна, зазначено в листі, готова взяти найактивнішу участь у цьому процесі.

ТАНКЕРНИЙ ФЛОТ УКРАЇНИ: ПЛАНИ ВЖЕ Є

Проблема реалізації програми створення танкерного флоту України була обговорена на зустрічі Президента України Леоніда Кравчука з делегацією німецьких підприємців. Нещодавно ця програма затверджена указом глави нашої держави, і над нею вже працює уряд.

Програма включає не лише будівництво флоту, а й спорудження терміналів, модернізацію портів, розширення інфраструктури й перебудову структури самого пароплавства.

Леонід Кравчук висловив надію, що до реалізації цього завдання і залучаться інші галузі промисловості й іноземні спеціалісти.

Напередодні цієї зустрічі в Бремені було підписано меморандум про наміри між концерном «Бремер Вулкан» та Чорноморським пароплавством.

ЧОРНА ПРАВДА

Віце-прем'єр Микола Жулинський провів прес-конференцію з представниками зарубіжних та вітчизняних засобів масової інформації. На ній йшлося про найжахливіший злочин комуністичної системи проти українського народу — організований у 1932—1933 роках голодомор. Микола Григорович — голова оргкомітету з підготовки та проведення заходів, приурочених 60-м роковинам цієї трагічної події. Основна ідея заходів — розповісти людям, нащадкам жертв страшного голоду, правду про чорну сторінку нашої історії.

Адвокати страйкують. У чому причина?

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Сильна, незалежна адвокатура заважає тим, хто не хоче становлення в Україні правової держави, для кого правове свавілля є бажаним середовищем для здійснення власних корисливих та політично сумнівних намірів.

Незважаючи на очевидну нагальність розв'язання назрілих проблем адвокатури, сьогодні на державному рівні поширилась тактика нехтування вимог адвокатів та відвертого перекручення цілей страйку. Навмисно замовчується, що адвокати у своїх вимогах обстоюють не вузько корпоративні (а тим більше не здирницькі) інтереси, а перш за все — право громадян на захист, на доступну та кваліфіковану юридичну допомогу.

Так, передусім, страйкарі вимагають термінового прийняття змін та доповнень до КПК України щодо забезпечення конституційного права громадян на захист, — це досі блокується.

Адвокати вимагають також негайного затвердження нормативних актів, які гарантували б реальне впровадження нещодавно прийнятого Закону України «Про адвокатуру», що досі залишається декларативним.

Реагуючи на безпрецедентну, зазвичаєну лише в Україні, практику «торгівлі» за безцінь ліцензіями для осіб на право заняття юридичною практикою без перевірки їхньої кваліфікації, адвокати наполягають на вилученні правозахисної діяльності з кола підприємницької і на впровадженні єдиного для всіх вимогливого підходу до надання права на здійснення адвокатської професії на засадах, передбачених Законом України «Про адвокатуру», який гарантує високий професійний рівень захисту прав громадян і відповідальність за його якість.

Завтрашнє існування адвокатури значною мірою залежатиме і від виваженого підходу до вимоги страйкому про звільнення адвокатських об'єднань від державних податків, нещодавно накладених на них. Адже адвокатура існує виняткова за рахунок надходжень за надану юридичну допомогу (на відміну від СБУ, МВС України, Прокуратури, судів, на які в бюджеті України виділено сотні мільярдів карбованців). Тому стягнення податків призведе до надмірного підвищення вартості юридичної допомоги, яка стане недоступною для більшості громадян, до їх подвійного оподаткування, до перетворення адвокатури в елітарний інститут, доступний тільки заможним.

Адвокатура, а разом з тим і авторитет України, в якій порушуються міжнародні норми адвокатської професії, в небезпеці!

* * *

Кореспондент Укрінформу попросив начальника управління організації юридичної допомоги населенню Міністерства юстиції України Людмилу ПАВЛОВУ прокоментувати вимоги адвокатів.

— Як відомо, свої вимоги страйком надіслав Президентові, Верховній Раді й Кабінету міністрів України, оскільки кожна з цих інстанцій задіяна у розв'язанні поставлених страйкарями проблем. А вони нелегкі, бо передбачають суттєві зміни чинного законодавства. Законотворчість не полюбляє поспішності. Певно, саме цим і пояснюється той факт, що проект Закону «Про внесення змін і доповнень до Кримінально-процесуального Кодексу України» (право на захист), внесений Кабінетом міністрів ще наприкінці минулого року, прискіпливо доопрацьовується після розгляду на Верховній Раді в її постійних комісіях з участю Міністерства юстиції.

Діяльність юристів, котрі займаються юридичною практикою, регулюється Законом України «Про підприємництво» і аж ніяк не замикається лише на адвокатській діяльності, а передбачає доволі широке коло юридичних послуг. Тому ліцензії нині видаються не тільки громадянам, а й юридичним особам — організаціям, підприємствам, установам, у статуті яких передбачена юридична практика. Свідоцтво ж видаватиметься тільки громадянинові, тобто фізичній особі. Таким чином, ліцензування юридичної практики проводиться на виконання ст. 4 Закону України «Про підприємництво» і не суперечить щойно прийнятому Закону «Про адвокатуру». Тож і підстав для його скасування немає.

Нарешті ми підійшли до найболючішого питання — про внесення платежів у казну. Розглянемо його витоки. Згідно зі ст. 38 Закону «Про затвердження Положення про адвокатуру Української РСР» від 31.10.1980 року колегії адвокатів звільнялися від сплати державних і місцевих податків, натомість держава регулювала вартість юридичних послуг.

Починаючи з 1 лютого поточного року відповідно до ст. 4 Закону України «Про адвокатуру» (до речі, проект якого готувався за участю Спілки адвокатів) прибуток адвокатів, адвокатських бюро, колегій, фірм та інших адвокатських об'єднань підлягає оподаткуванню на загальних підставах. Таким чином, позбувшись цінового диктату держави на надавані адвокатами юридичні послуги, адвокатські структури стають госпрозрахунковими і повинні, як і всі, платити податки. Тим більше, що ціни на юридичні послуги одразу ж зросли у 20 разів і більше.

Скасування цих пільг викликало хвилю обурення серед адвокатів, що певною мірою й спричинило страйк. Вони наполягають на тому, що влада цим самим позбавляє громадян демократичних прав на захист. Мовляв, нехай громадяни або держава сплачують за нас орендну плату за приміщення, «чорнобильські», соцстрах і пенсійні, податок на добавлену вартість тощо, тоді ми їх захищатимемо. Тільки за цих умов. І стоять на своєму.

Уряд, щоб зняти соціальну напругу, пішов на поступки. І постановою Кабінету міністрів звільнив від податку на добавлену вартість окремі види юридичної допомоги громадянам. А це означає, що тільки до кінця року державний бюджет не отримає 450 млн. крб., які мали б піти на соціально-культурні потреби громадян. І я не впевнена, що навіть після того, як держава скасувала цей податок, юридична послуга коштуватиме громадянинові дешевше. Швидше за все це стане фактично ще одним резервом зростання зарплати адвокатів.

Що ж до звільнення від місцевих зборів, то це прерогатива обласних Рад народних депутатів і держадміністрацій. Треба самим об'єднанням адвокатів виходити на них і по можливості розв'язувати ці питання. Такі приклади є.

А загалом страйкарі обдумано чи стихійно поставили суспільство в складне становище, порушивши роботу не тільки судів і слідчих, а й позбавивши безпеки громадян. Слідчі ізолятори переповнені, і на зниження рівня злочинності годі й сподіватися. Ось над цим, я гадаю, нам слід усім, поки ще не пізно, замислитись.

ДАЙТЕ СЕЛУ, ВОНО ПОВЕРНЕ СТОРИЦЕЮ,—

запевнив у розмові з кореспондентом «Голосу України» віце-прем'єр-міністр України з питань агропромислового комплексу Володимир **ДЕМ'ЯНОВ**

Проблеми села не обходить практично жодний державний чи політичний діяч. Спектр думок і пропозицій коливається від заклику усім миром кинутися піднімати сільське господарство, повертаючи йому борги, до вимоги дати нарешті можливість трудівникам ланів і ферм самостійно вести свої справи. У такій ситуації дисонансом пролунала критика уряду на сесії Верховної Ради з того приводу, що непродумано і навіть шкідливо проведено 500-мільйонну емісію. Ці кошти нібито вкотре були спрямовані на село у вигляді допомоги або дотації.

— Така ситуація виникла від нерозуміння справи. Ми провели не емісію, а авансували село під план державного замовлення, — наголосив Володимир Дем'янов. —Названа сума становить лише 20 відсотків виплат, які повинен зробити уряд під сільгосппродукцію. Необхідність такого кроку очевидна. Адже сіяти потрібно зараз, закладати фундамент майбутнього врожаю сьогодні. Не авансуй ми держзамовлення, ні за що було б купити гербіциди, добрива, пальне, техніку, запчастини. Заощадження, які були у господарствах з минулого року, практично під корінь з'їла інфляція. До речі, кошти, в основному, спрямовано тим, хто більше виробляє молока, м'яса, зерна, олії, цукрових буряків, хто взяв більші зобов'язання за держзамовленням. Не зроби цього, ситуація на селі була б критичною. Зараз і так добрив вносимо вдвічі менше, ніж у роки застою, гербіцидів у чотири рази менше.

Тут ще одна проблема. Практично усі засоби захисту рослин закуповуємо за кордоном. Це величезні кошти у валюті. Краще їх було б спрямовувати на закупівлю нових технологій переробної промисловості. Тому плануємо на кінець року 60 відсотків гербіцидів виробляти в Україні. Подібна, коли не гірша, ситуація склалась і з технікою. Хотіли б залучити до подолання цих труднощів підприємства ВПК. А вони не дуже поспішають.

— Володимире Васильовичу, ви кажете: міністерство, уряд повинні щось дати, розподілити. Складається враження, що сільське господарство знаходиться під п'ятою державних структур. Це що — перехідний період, коли потрібно керувати, спрямовувати, контролювати, чи повернення до звичного адміністрування?

— Що було раніше і нині — це небо і земля. Ніхто нікому не вказує, коли сіяти, яке поголів'я мати. Але треба бути упевненими у виконанні держзамовлення. І вже зараз селяни самі йдуть на угоду з державою. Бо хто ж візьме у них продукцію, гарантуватиме оплату, допомогу з енергоносіями, технікою? Звичайно, ми хотіли б виступати своєрідним посередником: підписали договори на поставку продукції, організували зберігання, переробку, розрахувались і все. Так легше і простіше жити. На сьогодні це неможливо. Розумієте, у селянина немає мотивацій до розширення виробництва. Кожний має присадибну ділянку, корову, свиней, птицю. Вони засіють якихось 200 гектарів і цього буде досить. Село себе прогодує. Тому ми поступово повинні здійснювати перехід на нові умови. Не ламати огульно, а закласти підвалини нових стосунків.

Разом з тим, ми повинні мати важелі впливу у випадках, коли землю погано обробляють, коли виробництво нижче від середнього рівня. Очевидно, необхідно розробляти систему штрафів, навіть право забирати землю і передавати її порядним трудівникам. Такі функції можуть бути покладені лише на державні структури.

— Ви торкнулися болючої теми. Земля — то найбільше багатство. Як нею розпорядитись — питання непересічне. Хто ж має господарювати: фермер, колгосп, радгосп, спілка?

— Це запитання без відповіді. Не знаю, хто візьме на себе сміливість стверджувати, що краще. Переконаний, треба створити рівні стартові можливості у матеріально-технічному забезпеченні: добрива, гербіциди, техніка, пальне. Повинна бути однакова фінансово-кредитна, економічна допомога держави усім товаровиробникам. От я думаю: дайте нашому селянину те, що має американський фермер, і тоді побачите, хто краще працює. А життя розсудить, розставить акценти. Є законодавчі акти, які регулюють ситуацію із землею. Можливо, вони ще не досконалі. Але ж нічого не стоїть на місці. Будуть зміни, доповнення, уточнення. Але кожний регіон має свою специфіку. Закарпаття — це не Херсонщина. В одному місці і землі менше, і людей більше, і традиції інші. На Херсонщині, наприклад, колгосп, де працює 600 чоловік, має у своєму розпорядженні 10 тисяч гектарів землі. Землю можна поділити, а як бути з технікою? Як поділити трактори, комбайни, сівалки? Переконаний, треба виконувати Закон про фермерство, віддати оті 10 відсотків землі, а у радгоспах, колгоспах проводити акціонування, паювання. Кожній людині треба мати свою частку землі, засобів виробництва. І нехай сама вирішує: виходити чи не виходити з колективного господарства. З'явиться конкуренція. У кого будуть менші витрати, більше дешевої продукції, той і переможе.

— Чи вся земля має перейти до фермерів, колективних господарств, чи треба залишати й державний фонд?

— У Голландії найефективніше у світі використовують землю, і там вона вся у державній власності. В Америці 50 на 50. Для нас це питання не просте. Знищено старі традиції, дещо змінився менталітет селянина. Думаю, необхідно державним актом передати належну по закону землю колективним господарствам, а там через паювання визначити з кожною окремою людиною. Певна частка землі має стати товаром. Наголошую ще раз: все повинно регулюватися законами.

— Ви кажете про акціонування, паювання. Якщо хтось захоче вийти з колективного господарства, чи можливо таке?

— Так, якщо має пай. Крім того, держава віднині платитиме лише за конкретну продукцію. Отже, коли господарство працює погано, воно стає банкрутом. Тоді його члени самі вирішать подальшу долю: продовжувати працювати спільно, віддати землю в оренду, розійтися по спілках чи працювати індивідуально. Тобто земельні відносини стануть стабільними. Але спершу треба припинити загальний економічний спад, загальмувати інфляцію, утвердити стосунки із зарубіжними партнерами. А так бере фермер кредит і не знає, чого той буде вартий через місяць, скільки коштуватиме пальне. Скажіть, чи є у нього впевненість, сила, гарантії, що він не буде змушений продати усе з молотка?

Але зрушення є. Вирівнюються ціни на сільгосппродукцію. Я часто буваю на ринках, то добрий барометр. Раніше на тому ж Хрещатику ногами ганяли хліб, а тепер і помідор піднімають. Бо коштує вже не три копійки. Люди змінюють ставлення до продуктів, цінують важку працю селянина. Змінюється поступово психологія. Вже не тільки від держави вимагають забезпечити усім, а й самі замислюються, як і що дістається.

Ви знаєте, був я в одному селі на Запоріжжі. Так там корів у приватних господарствах учетверо збільшилось. А один старий чоловік каже: Володимире Васильовичу, бувало, приїжджають до мене сини з Мелітополя, беруть бутиль спирту, ріжуть курку, три дні пиячать і гайда до міста. Тепер же за коси беруться, сіно на зиму припасають. Кажуть, тримай, батьку, ще одного бичка.

Одне слово, перспектива є. Але можуть нас згубити проблеми з енергоносіями. Не знайдено альтернативи поставкам з Росії, тяжко буде витримати.

— Дійсно, для села питання пального — першочергове. Але чи завжди ми використовуємо раціонально те, що є? Хіба не трапляється споживацьке ставлення до колективного добра? Розбазарюють, розкрадають...

— Погоджуюся з вами, але частково. Це відбувається там, де і керівники, і селяни психологічно надломлені. Отоді ріжуть племінну худобу, спекулюють пальним, засівають абияк. Недарма ж під час зустрічі з Прем'єр-міністром Леонідом Кучмою аграрники говорили: дайте нам пального і забезпечте порядок. Люди бачать все, що робиться на різних рівнях. Тому я вважаю: конче треба починати з себе — з Верховної Ради, президентських структур, уряду. Ви подивіться, там, де міцний, діловий керівник, і люди купи тримаються, і господарство не пасе задніх. А у інших місцях тягнуть з комор, з ферми.

— А у вас є якісь важелі впливу на цю ситуацію?

— Є певні регламентуючі декрети, укази. Начальника обласного сільгоспуправління призначатиме міністр, начальника районного — обласний. Хоча тут, у державній структурі, буде чіткість і відповідальність. На контрактній основі працюватимуть директори радгоспів. От поки що все. Та доки селянин не відчує себе власником, тяжко щось зробити. Адже не поставиш біля кожної стеблини охоронця, а біля нього іншого, щоб стежив, аби охоронець сам не поцупив.

Ми підрахували: потрібно 600 мільйонів доларів на налагодження ланки від села до міста і навпаки. І тоді через рік-два ми б не лише Україну нагодували, а й добру конкуренцію іншим країнам склали. Але немає їх коштів у держави. Пропонуємо інший варіант: дозволити продати за валюту певну кількість цукру, масла, м'яса і ці кошти спрямувати на село. Певен: за такої солідної підтримки відродили б свій насінний фонд, мали б добрива, техніку. І тоді одна область змогла б забезпечити тією ж кукурудзою всю Україну. Було б що й експортувати. Одне слово, шукаємо варіанти. Але спротив є, навіть всередині державних структур.

— Проблеми, про які ви говорили, характерні для перехідного періоду, котрий колись та мине. Але щось дуже довго він триває.

— Це тільки у казці буває, коли щось росте не по днях, а по годинах. У нас з вами велетенський державний організм. Складні, не врегульовані остаточно, суспільні відносини. Від проголошення ринкових форм ведення господарства ковбаси більше не стане. Порушивши стару систему, ми ще не створили нову, втрачено важелі управління. Ви запитаєте, коли це все закінчиться? Моя думка, можливо й песимістична: потрібно ще два-три роки, поки запрацюють механізми ринкових відносин.

— Спасибі за розмову.

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про доповнення до статті 54 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Доповнити статтю 54 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178; № 37, ст. 543):

а) у першому реченні частини першої після слів «Законом України "Про пенсійне забезпечення"» словами «і не вище розмірів, установлених частиною другою цієї статті»;

б) частиною другою такого змісту:

«Максимальні розміри пенсій, передбачених цією статтею, не можуть перевищувати:

для учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС 1986 року, щодо яких установлено причинний зв'язок інвалідності з Чорнобильською катастрофою і яким у 1986 році було встановлено діагноз гостра променева хвороба: за І групою інвалідності — двадцяти п'яти, за II групою — двадцяти однієї, за III групою інвалідності — одинадцяти мінімальних пенсій за віком;

для інших учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС 1986 року, щодо яких установлено причинний зв'язок інвалідності з Чорнобильською катастрофою: за І групою інвалідності — двадцяти однієї, за II групою — вісімнадцяти, за III групою інвалідності — десяти мінімальних пенсій за віком;

для учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС 1987—1990 років, щодо яких установлено причинний зв'язок інвалідності з Чорнобильською катастрофою: за І групою інвалідності — чотирнадцяти, за II групою — десяти, за III групою інвалідності — шести мінімальних пенсій за віком;

для інших інвалідів, щодо яких установлено причинний зв'язок інвалідності з Чорнобильською катастрофою: за І групою інвалідності — дванадцяти, за II групою — восьми, за III групою інвалідності — чотирьох мінімальних пенсій за віком;

для сімей, які втратили годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи, — трьох мінімальних пенсій за віком на кожного непрацездатного члена сім'ї».

2. Установити, що розміри пенсій, призначених згідно із статтею 54 вказаного Закону до прийняття цього Декрету, підлягають перерахуванню і приведенню у відповідність з Декретом.

3. Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧМА

Міністр Кабінету Міністрів України В. ПУСТОВОЙТЕНКО

м. Київ
26 березня 1993 року

Польовий стан

ЕКОНОМНА ПОСІВНА

Усі райони Чернігівщини дружно і організовано завершують цього тижня сівбу ранніх зернових. Першими з нею впоралися у Носівському та Прилуцькому районах. Тепер усі сили зосереджено на льонових та кукурудзяних клинах.

Цьогорічний комплекс весняно-польових робіт, як показують підрахунки, здійснюють зі значно меншими витратами нафтопродуктів, заощаджуючи їх у різний спосіб. У Прохорах та інших селах Борзнянського району селяни підсівали конюшину вручну. У Бобровицькому районі для підживлення озимих застосовували вертоліт. У господарствах Чернігівського району на оранці замість тракторів «К-700» використовували менш потужні «Т-150» та «ДТ-75», а на чистих площах — важкі дискові борони замість плугів. Скрізь практикують зчепки широкозахватних агрегатів, які одночасно виконують кілька операцій.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Першотравень в осінніх тонах

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Відчутно постарів Першотравень і в Чернігові: Спілка комуністів міста зібрала на мітинг півтори тисячі пенсіонерів, переважно ветеранів КПРС. Вони «від імені трудящих» закликали керівництво України припинити «виконувати волю імперіалістів», відновити демократію, ліквідувати кордони й митниці. Мітинг назвав політику Руху антинародною, а свій комуністичний прапор — «кров'ю Христа»!..

Під цими прапорами вийшли на мітинг у Черкасах. Після покладання квітів до пам'ятника вождю світового пролетаріату соціалісти з революційними піснями рушили бульваром Шевченка. Раптом з натовпу на тротуарі виринув місцевий художник Микола Теліженко, піднявши над головою книгу «Голод-33». Демонстранти розсердилися і з криком «Голоду не було!» накинулись на художника, вимахуючи палицями. Штовханина скінчилася синяками, але, слава Богу, без жертв.

На центральному майдані Луганська, спиною до спини, стояли дві групи мітингуючих. Одні — від профспілок, другі — від соціалістів. Останніх було мало, їм швидко набридло переконувати одне одного в ганебності післяпутчевого курсу держав СНД, і вони приєдналися до мітингу профспілок. Але й після цього мітинг не набрав сили, а купюри до банки з написом «Збір коштів на утримання мавзолею Леніна» опускалися рідко.

Дуже спокійно відсвяткував Харків, як і передбачалося — на городах людей було більше, ніж на демонстрації. Приємна звістка надійшла з райцентру Первомайський — тут відкрито новий Будинок культури з двома залами на 1300 місць, багато мешканців селища святкували саме там.

Мітинг трудових колективів Сімферополя вимагав зупинити зубожіння народу. Було тут близько 7 тисяч чоловік. Це, мабуть, перший за останні роки мітинг без антиукраїнських закликів. На мітингу були Голова ВР Криму М. Багров і Голова РМ В. Курашик. Лідерам комуністів, інших партій та рухів слова не надали. Учасники мітингу під звуки духового оркестру пішли на стадіон «Метеор», на народне гуляння. Сили сепаратистського та проросійського спрямування виступили окремо — з традиційними нападками на політику України. Зібралося до 800 чоловік, скандували: «Севастополь— Крым — Россия». На мітингу у Севастополі йшлося про те саме...

За повідомленнями наших власкорів.

НА ГАСТРОЛІ — ДОДОМУ

Анонс

У долі заслуженої артистки Росії Олени Камбурової, на жаль, дуже багато традиційного для людей, які могли б уславити Україну. Народилася в Хмельницькому. В Києві закінчила два курси Інституту легкої промисловості, але навчання покинула і спробувала вступити до Київського театрального інституту. На її мрію бути драматичною актрисою київські метри відповіли по-нашому: навіть не допустили до конкурсних турів вступних екзаменів «ввиду явного отсутствия способностей к профессии актрисы».

Олена поїхала до Москви. Після невдачі з театральним училищем імені Щукіна рік працювала на будові і тільки після цього закінчила естрадне відділення Московського естрадно-циркового училища. Цирк закінчився, почалася робота. У 1967 році з піснями Н. Матвеєвої виступила перед студентською аудиторією. Та так, що її помітив і підтримав Булат Окуджава.

А після цього концертів не перелічити. Як не перелічити й гастролей по світові. Живе в Москві, Київ любить, і попри всі діагнози київських метрів кияни теж зустріли Камбурову аншлагами.

На запрошення театру «Академія» та компаній «Баркон» 4—6 травня Олена Камбурова виступатиме в програмі «Елітарні зустрічі» в Центрі культури, освіти та дозвілля офіцерів (колишній Будинок офіцерів).

Володимир СКАЧКО.

На фото: Олена КАМБУРОВА.

Коротко

ПАРТІЙНА СЛІПОТА

Голова Прилуцької міськрайонної організації Соцпартії України М. Бурячек відмовився взяти участь у роботі оргкомітету з підготовки 60-х роковин голодомору. Відмову оформлено письмово. Бурячек не вважає 1933 рік трагічним для України.

Втім, оргкомітет, очолюваний першим заступником глави райдержадміністрації А. Шведом, розгортає роботу по селах. До справи взялися школи, сільради, осередки «Просвіти», інші організації.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ ЙОРШ

Група студентів Українського інституту інженерів водного господарства готували шашлики на березі річки Усті. Був тут і чорношкірий студент із Судану Раїс Ахмед. Шашлики запивалися сумішшю, яка має експресивне ймення «йорш». Наші хлопці виявилися стійкими, вони, якщо треба, і дихлоретан переборють. Ахмед намагався не відстати від козаків. Але для нього, непідготовленого, це скінчилося сумно: наступного дня помер у лікарні.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

ДИВІЗІЯ РОЗДІЛИЛАСЬ

На українсько-російських переговорах вирішено долю 98-ї Болградської повітряно-десантної дивізії. Офіцери й прапорщики, що побажали служити Росії, цими днями відбувають на нове місце служби. Їх забезпечено контейнерами для перевезення майна, організовано проводи, ешелонам надано охорону. Справа контролюється Міністерствами оборони обох країн і перебуває під особистим контролем генерал-полковника К. Морозова. У Болграді буде сформовано першу в Україні аеромобільну дивізію, командиром якої призначено полковника О. Бабича.

Вл. інф.

СОВІСТЬ ПІДКАЗАЛА

Сім'я старшого лейтенанта міліції П. Кравцова, який загинув при виконанні службового обов'язку й іменем якого в Одесі названо одну з вулиць, отримала подарунок — холодильник «Філіпс» вартістю 650 доларів. Подарунок — від Торгового дому «Одеса» (директор Б. Кузнецов). А сім'ї загиблих міліціонерів О. Одарія і М. Плигуна (їх імена теж носять вулиці міста) безкоштовно поїхали в круїз по Середземному морю. Витрати взяла на себе туристична фірма «Ксімекс-тур».

Це стало можливим після проведення «Марафону совісті», оголошеного центром громадських зв'язків УВС області та Південноукраїнською асоціацією «Право».

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Знак біди

ЗВІРІ У МІСТІ

Садистське вбивство матері і дочки приголомшило Черкаси. Людмилу Волощук, директора малого підприємства «Амріта», та її 20-річну доньку знайшли вбитими з багатьма колото-різаними ранами у власній квартирі. За однією з версій слідства, вбивці чи убивця спокусилися на валюту, котру збирала Людмила Волощук на лікування Олени за кордоном — хвора дівчина не могла ходити. Черкаський міськвиконком виділив винагороду у півмільйона карбованців для тих, хто допоможе слідству.

Факт і коментар

ЇЗДИВ ВЛАДИК, ЇЗДИВ ВОВА ВУЛИЦЯМИ ЧЕНСТОХОВА

...І доїздились. Першим — Вова (киянин В. Жульов). Зупинили польські поліцейські, бо, як свідчить протокол, наш земляк керував власним «самохудем» у «стане нетжезвим». Вміст алкоголю у крові В. Жульова сягнув критичної межі— 2,28 проміле, тож його попросили сплатити штраф — 3,5 мільйона злотих або — 35 днів у буцегарні. Аналогічна пригода сталася у тому ж таки Ченстохові і з харків'янином Владиславом Головченком. Він теж «керовал самохудем бендонць в стане нетжезвосці»... Щоправда, вміст алкоголю у його крові був втричі меншим, ніж у «побратима», відповідно й штраф — всього мільйон. Порушники були позбавлені й права на керування транспортними засобами відповідно на 18 і 6 місяців.

Цю подію коментує заступник начальника Головного управління Державтоінспекції МВС України полковник міліції В. Богаденко:

— Як наш водій у Польщі, так і польський водій, що припустився порушення Правил дорожнього руху на території України, мають нести відповідальність згідно з діючими у цих країнах законами. На жаль, закони України, на відміну від польських, не передбачають чітких норм виконання іноземними громадянами постанов про адміністративні стягнення. І ми можемо лише позаздрити польським колегам. Там набагато суворіші санкції за грубі порушення правил дорожнього руху, які визначаються судовими органами, а не поліцією. Цілком логічне у разі відсутності необхідної суми для сплати штрафу його «відпрацювання». Отже, шановні водії-співвітчизники, перш ніж пригубити чарку, подумайте... А нашим законодавцям не завадило б зважити на досвід польських колег, особливо при визначенні відповідальності за керування транспортними засобами у «стане нетжезвим».

Василь ГЕЛЕТКО.

СВЯТО «ПРОЙШЛОСЯ» МОСКВОЮ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Телебачення досить детально показувало сцени побоїща на московському асфальті, коли озвірілий натовп кинувся на вартових порядку. Але, на жаль, багато які характерні моменти цієї бійки залишились за кадром. Їх лицезріли мимовільні свідки-перехожі та журналісти, що прийшли змальовувати комуністичну демонстрацію. Важко сказати, де були і чим займалися 1 Травня співробітники прес-центру Верховної Ради РФ, які звинуватили ЗМОП у нападі на «мирних» демонстрантів. Сотні людей стали свідками іншого. Власті, звичайно, зробили непробачну помилку, мабуть, переплутавши необільшовиків з демократами, які збиралися на мітинг пару років тому. І поставили жорсткі заслони тільки в напрямку центру міста, де в той самий час ішла справді мирна демонстрація, організована формальними і «неформальними» профспілками. Анпіловсько-константиновське братство готувало провокацію заздалегідь. Саме тому у хвості колони, яка формувалась, поставили кілька рядів бойовиків. І в потрібний момент натовпу скомандували «Кругом!». Таким чином мордовороти, дії яких було добре видно на телеекранах, опинилися навпроти вартових порядку. Причому, з боку Ленінського проспекту, де було обрано «напрям головного удару», спершу взагалі стояли тільки солдати із підрозділів внутрішніх військ.

Цікаво, що серед натхненників акції були й гекачепісти, випущені з-під варти під чесне слово «через слабке здоров'я».

Після бійки на Ленінському проспекті найзапекліші прибічники «фронтів» кинулись до «Білого дому», де провели мітинг. Провокаційний його характер також не викликає ніяких сумнівів в організованості того, що відбувалося. Той самий Анпілов закликав «товаришів» дружно вийти на вулиці «під час похорону полеглих у сутичках з режимом». Тобто, заздалегідь розраховували і на кров, і на смерть.

Натовп молодчиків запаскудив стіни центральних московських будівель непристойними написами, а під кущами у скверику біля «Білого дому» через два дні можна було знайти кинуті заточки та підготовлену до сутички арматуру. До речі, і барикади споруджували зі знанням справи, пригнавши для цього кран.

Не варто нав'язувати іноземній державі — хай це буде навіть близька Росія — свій устав. Та іноді викликає подив бездіяльність властей щодо екстремістів і фашистських організацій. Чи не з цього починав біснуватий фюрер?

Керівник адміністрації Єльцина Сергій Філатов, виступаючи в «Итогах», пообіцяв, що буде проведено ретельне розслідування і винні отримають по заслугах. Але навіть у понеділок, коли диктувалися ці рядки, біля «Білого дому» тривав мітинг екстремістів, які прямо закликали до боротьби з конституційним ладом.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Москва.

ПОТРІБНІ КРАПКИ НАД «і»

Подробиці

На нову основу треба поставити відносини Сполучених Штатів з Росією та іншими державами, що виникли на терені колишнього СРСР.

Така головна думка заяви Президента Білла Клінтона, оприлюдненої нещодавно у Вашингтоні. Посилаючись на те, що часи «холодної війни» позаду, глава американської адміністрації вважає за потрібне відмовитися від тих законів і правил, які, зокрема, обмежували економічні контакти з Радянським Союзом. Країною, яка вже не існує.

Причому, американський Президент не обмежився лише словами, а й доручив Стробу Талботту — послу з особливих доручень та головному раднику Білого дому з питань, що стосуються нових незалежних держав, координувати прискорений перегляд ряду законів і правил. Мета цього, як наголошено, «привести їх у відповідність з національними інтересами США». Схоже, що невдовзі багатьом співробітникам сумнозвісного Комітету з координації контролю за експортом, більш відомого під назвою КОКОМ, доведеться шукати іншу роботу. Адже саме вони прискіпливо контролювали додержання згаданих законів.

Є в заяві Б. Клінтона ще один вартий уваги абзац. Мова в ньому про те, що Сполучені Штати водночас з прискоренням «деактивації систем ядерних озброєнь згідно з Договором СНО-1» (йдеться, мабуть, про власні американські системи) вдадуться до кроків з метою «прискорити демонтаж Росією і трьома іншими державами ядерної зброї на їх території».

Погодьтеся, фраза і цікава, і туманна. Фраза, яка стосується безпосередньо й України. Що це будуть за кроки? Черговий «сеанс» політичного тиску на нас, враховуючи, шо Верховна Рада України ще не розпочала слухання з приводу ратифікації Договору СНО-1? Навряд чи. Як на мене, у Вашингтоні починають усвідомлювати: силова тактика стосовно нашої держави безперспективна, з Україною слід вести переговори спокійно, з урахуванням наших законних вимог щодо гарантій безпеки. І, без сумніву, за позитивного вирішення парламентом питання про ратифікацію, — дієво допомогти нам фінансово.

І все ж це поки що тільки враження, що базується на деяких останніх висловлюваннях американських офіційних осіб. Крапки ж над «і», сподіватимемося, буде поставлено цими днями, під час поїздки до країн СНД Строба Талботта. З компетентних джерел стало відомо, що розпочне він її з відвідин Києва.

Ігор ГРУШКО.

Коротко

У КОЖНОГО СВІЙ «БЕРКУТ»

Для боротьби зі злочинністю в Киргизстані створено мобільні групи «Беркут», що зумовлене потребою в підрозділах, здатних виконувати завдання в екстремальних умовах.

У «беркути» беруть професіоналів, які мають досвід служби в міліції та внутрішніх військах. Ці групи поки що працюватимуть у столиці й використовуватимуться для присічення діяльності злочинних елементів.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Актуально

І ТРЕТЯ СТОРОНА ПОГОДИЛАСЯ

В Афінах лідер боснійських сербів Радован Караджич підписав план Венса-Оуена, за яким Боснію і Герцеговину буде поділено на 10 автономних етнічних областей. Раніше цей план прийняли хорвати й мусульмани. «Це історична подія, — сказав міністр закордонних справ Союзної Республіки Югославії. — Шлях до миру відкрито».

Зустріч в Афінах була організована з ініціативи грецького прем'єра Костантіноса Міцотакіса. Окрім лідерів супротивних сторін, у ній взяли участь президенти СРЮ, Сербії та Чорногорії. Останні під час переговорів переконували Р. Караджича погодитися з планом Венса-Оуена, бо «не за горами можливість бомбардування сербських позицій літаками НАТО».

Проте підпис Р. Караджича нічого не коштуватиме, якщо 5 травня парламент боснійських сербів відмовиться ратифікувати план Венса-Оуена. Повідомлення, які надходять з міста Бале (неподалік Сараєва), де розміщені органи самоврядування сербів Боснії і Герцеговини, свідчать про неоднозначне ставлення до переговорів у грецькій столиці.

Дехто вважає, що треба не погодитися з рішенням Караджича. Інші сподіваються, що їхній лідер одержав в Афінах достатньо гарантій для сербського народу. Зокрема, згадується коридор, який з'єднуватиме хорватських та боснійських сербів.

Спартак ТОЛОКА.

ДО УВАГИ ОРЕНДАРІВ, ПІДПРИЄМЦІВ, КОЛЕКТИВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

14—15 травня 1993 року Спілка орендарів і підприємців України проводить у Києві надзвичайний з'їзд орендарів та підприємців — відповідно до рішень конференції орендарів і підприємців від 30 березня ц. р.

Телефони для довідок: (044) 294-61-14, 290-53-46.
Факс: (044) 294-77-10.

Експрес-інформація

ПІДДАНО РАКЕТНОМУ ОБСТРІЛУ

села Таузького, Акстаринського, Гедабекського та Зангеланського районів Азербайджану. Обстріл здійснювався з території Вірменії. За даними азербайджанської сторони двоє чоловік загинуло й 15 поранено.

ПУБЛІКАЦІЮ ПЛАНУ ВІДХИЛЕНО

Прем'єр-міністр Франції Е. Балладюр заявив, що відкладає публікацію плану виведення країни з економічної кризи на знак поваги до попереднього глави уряду П. Береговуа, який покінчив життя самогубством. Відкладено й публікацію даних про фінансовий стан держави. У західній пресі це пояснюють тим, що в обох документах містилася різка критика на адресу уряду П. Береговуа.

НАФТОВИЙ ШЛЯХ — ЧЕРЕЗ КАСПІЙ

Створити спільну транспортну лінію на Каспійському морі вирішено представниками урядів Ірану й Туркменистану під час їхньої зустрічі в Тегерані. Сторони також досягли угоди про створення компанії, що займатиметься перевезенням нафти. Міністр торгівлі Ірану А. Вахаджі заявив, що його держава планує також побудувати в Туркменистані завод по виробництву технічного мастила.

СПРАВИ ТОРГІВЕЛЬНІ: ЄС ЗАНЕПОКОЄНО

Триває десятиденний візит міністра закордонних справ Китаю Цянь Циченя в країни Західної Європи, де він обговорює питання подальшого торгового співробітництва. На сьогодні в європейських партнерів викликає тривогу нинішній позитивний баланс Китаю в торгівлі з Європейським Співтовариством. Він дорівнює 12 млрд. доларів і перевищує експорт цих країн в КНР.

ПОДРОБИЦІ ІНЦИДЕНТУ

Командування 2 армійського корпусу Грузії заявило, що один з двох грузинських літаків, які виконували бойове завдання, був збитий російським винищувачем. Льотчик вцілілого бомбардувальника повідомив, що літак-винищувач базувався на військовому аеродромі Бомора, який належить російській армії. Це повідомлення підтверджують й відповідні служби аеропорту Сухумі.

ЗАХІДНІ ФІНАНСИСТИ У ВІРМЕНІЇ

Офіційна делегація Міжнародного банку на чолі з начальником департамента по зв'язках з колишніми республіками СРСР Б. Кавалскі перебуває в Єревані. Мета візиту — підготувати всі необхідні матеріали до паризької зустрічі, на якій представники країн — членів «сімки» вирішуватимуть питання про надання Вірменії технічної допомоги.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

СОВА МІНЕРВИ ВИЛІТАЄ В СУТІНКАХ

Право

Інколи можна почути думку про те, що кількість запитань і дилем, котрі сьогодні виникають перед нашим суспільством, пропорційна збільшенню кількості академіків і докторів наук...

Цих розмов не було б, якби з одного боку українська, насамперед, гуманітарна наука справді не відставала від сьогоднішніх швидкоплинних процесів, а з іншого, якби державні мужі уважніше прислухалися до кращих її представників... Чи не тому нам доводиться рухатись наосліп, набивати гулі, ступати крок уперед і два назад...

Ще два роки тому кандидат юридичних наук Олександр Костенко застерігав, що без вільного підприємництва альтернативою тоталітаризму може бути не демократія, якої ми так бажаємо, а... криміналізм.

Сьогоднішня складна криміногенна ситуація — незаперечний доказ істинності досліджень науковця. Ситуацію, в якій опинилося наше суспільство, він пояснює напрочуд просто, дохідливо. Певен, багато хто, прочитавши його міркування, погляне на сьогоднішні процеси по-іншому.

Наша драма полягає у тому, що ми сьогодні змушені вибирати: або бути злочинцями, або потерпати від них.

Виходячи з того офіційного аналізу нашого суспільства, який свого часу зробив (очевидно, з допомогою досить компетентних служб) новий Прем'єр-міністр Л. Кучма і висловив у своїй доповіді на засіданні Верховної Ради України, можна дійти лише одного висновку: сьогодні злочинність у країні — це не поодиноке явище, а стан суспільства. І ім'я йому — криміналізм.

Із вуст Прем'єр-міністра ми почули достатньо такого, щоб здригнутися. Але це ще не всі дії драми, що розігралася на терені України. Кожен з нас опиняється у такій ситуації, коли він фатально змушений вибирати одну з двох ролей: або злочинця, або потерпілого. Уникнути цього вибору не може ніхто. І це, принаймні, найстрашніший симптом наближення «беспредела».

Є такий афоризм: «Сова Мінерви вилітає в сутінках». У нашій країні настали якраз ті сутінки, коли має прилетіти ця сова — служителька богині мудрості. Настав час для важкої напруженої роботи думки в пошуках відповіді на два питання: «Чому з нами таке сталося?» і «Що маємо тепер робити?».

Тоталітаризм і криміналізм — це альтернативні один одному прояви комплексу сваволі й ілюзій, який виникає у людей, що не мають можливості займатися вільним підприємництвом. Альтернатива полягає у тому, що за тоталітаризму, як не суди, існує монополія влади на свавілля, а за криміналізму такої монополії немає: кожен може збиткуватися над іншими, тобто чинити злочини.

Злочинність існує (в усякому випадку поки що) за будь-якої організації суспільства, але способи протистояння їй різні. За тоталітаризму (сталінського, гітлерівського, муссолінівського чи якогось) свавіллю злочинців протистоїть свавілля влади. За криміналізму свавіллю злочинців протистоїть лише свавілля інших злочинців. І тільки за демократії свавіллю злочинців протистоїть вільне підприємництво, яке створює імунітет проти комплексу сваволі й ілюзій та державної влади.

Комуністичний міф про те, що капіталізм виник завдяки злочинності й аморальності в період початкового нагромадження капіталу, є звичайним єзуїтством, бо він виник якраз всупереч цим ганебним явищам. Відомий німецький вчений Макс Вебер у праці «Протестантська етика і дух капіталізму» аргументовано довів це. Злочинність і підприємництво — антиподи: підприємець створює товари і послуги для обміну на ринку, а злочинець лише відбирає їх. Злочинець — це паразит, а підприємець — це той організм, на якому він паразитує. Хіба могли побудувати такі могутні господарства, як наприклад, у США, Японії чи Німеччині, ті, хто здатен лише відбирати товари і послуги у тих, хто їх створює, а сам не здатен на це?

Дехто із наших неокомуністів, продовжуючи єзуїтську традицію в сучасних умовах, вдається до хитрого словесного трюку: псевдопідприємців, які не займаються виробництвом товарів чи наданням послуг для обміну на ринку, називає підприємцями. Потім блискуче «доводить» народу, що підприємці — це злочинці.

Криміналізм якраз і є такою організацією суспільства, за якої буяє псевдопідприємництво і немає умов для справжнього підприємництва. І треба бути неабияким словесним еквілібристом, щоб, користуючись лихом, лякати народ. Хоч для справжнього підприємництва немає нічого страшнішого за псевдопідприємництво.

Якщо користуватися філософією підприємництва, яку створив Бенджамін Франклін, то можна сказати: демократизм — це така організація суспільства, коли вигідно бути чесним і невигідно бути нечесним. За тоталітаризму — вигідно бути і чесним, і нечесним, перебуваючи у номенклатурі, але невигідно бути чесним поза номенклатурою. У криміналізму — свої критерії: вигідно бути нечесним і невигідно — чесним.

Злочинність, у тому числі й у вигляді псевдопідприємництва, порушує не тільки норми права і моралі, а й порядок економічного обміну у суспільстві. Вона є злоякісною формою експлуатації людини людиною, бо злочинець задовольняє свої потреби не економічними способами, тобто з допомогою підприємництва, а свавільно. Інакше кажучи, злочинність є позаекономічною формою експлуатації людини людиною. Діючи таким чином, злочинці тим самим вилучають гроші і майно з нормального економічного обміну і привласнюють їх. Отже, завдають шкоди національному господарству, котре є основою благополуччя всього народу.

Очевидно, демократизм, тоталітаризм і криміналізм створюють своєрідний «трикутник долі» суспільства. Згідно з правилом трикутника, перед суспільством, яке з тієї чи іншої причини виходить зі стану демократії, стоїть дилема: або тоталітаризм, або криміналізм. Суспільству, яке виходить зі стану тоталітаризму, світить або демократизм, або криміналізм. А нашому суспільству, якщо воно знайде у собі сили вийти зі стану криміналізму, доведеться вибирати між демократизмом і тоталітаризмом.

Уявімо собі, що ліворуч від криміналізму знаходиться тоталітаризм, з якого ми нещодавно вирвались, а праворуч демократизм, до якого ми потрапимо, якщо зможемо уникнути повернення до тоталітаризму. Що ж для цього треба? Держава має створити найвигідніші умови для тих, хто хоче і може займатися справжнім підприємництвом, бо коли можливо і вигідно бути чесним підприємцем, то це підірве грунт як під тоталітаризмом, так і під криміналізмом. Завдяки цьому влада зможе ефективно застосувати до злочинності правові важелі.

Але й це не все. Злочинність ошукує народ тим, що маскується під незлочинність, зокрема так існує псевдопідприємництво. Для того, щоб закон міг «відсікти» надбання грошей і майна неекономічними способами (в тому числі і псевдопідприємництвом), він повинен мати можливість відокремити неекономічні способи надбання грошей і майна від економічних. Інакше закон буде однаково «сікти» і неекономічні (злочинні) способи, і економічні (незлочинні). «Засвічувати» неекономічні способи надбання грошей і майна, демаскувати їх мають, зокрема, податкова система і декларація доходів.

Борючись з новими злочинцями, держава має створити умови для повернення награбованого, тобто вилученого ними раніше економічного обміну майна і грошей в нормальний економічний обмін. Вони повинні використовуватись для благополуччя всього народу, потрапивши до справжніх підприємців. Цього вимагає не тільки почуття справедливості, а й економічна необхідність. І тут деякі «неокомуністи» знову намагаються «ловити рибку» у каламутній воді, насаджуючи людям думку про те, що, мовляв, при Брежневі чи Черненкові такого безпорядку, свавілля не було, а тому не треба було нічого ламати. Хоча суть дискусії має полягати в іншому.

Опинившись в одній пастці, треба поводитись дуже обережно, щоб, вирвавшись з неї, не потрапити в іншу. Необхідно знати, що за криміналізму, який існує сьогодні в Україні, проблему злочинності не можна вирішувати одними лише засобами державних органів (міліція, служба безпеки, прокуратура), навіть надавши їм більш, ніж достатнє фінансове і матеріальне забезпечення. Якщо фінансове і матеріальне забезпечення правоохоронних органів не буде поєднано з розвитком вільного підприємництва, то або спрацює феномен «бездонної діжки» без належного ефекту, або, і це набагато гірше, почнеться авторитарне свавілля, і правоохоронні органи працюватимуть ефективно, але вже в режимі тоталітаризму.

Олександр КОСТЕНКО,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник
Інституту держави і права
АН України

Телебачення

НА ПЕРЕПРАВІ

Про телебачення і радіомовлення кажуть: неякісне, шароварно-патріотичне, немає особистостей, зістарилися, неінтелігентне Українське телебачення. Все так, та не зовсім.

Не всі, хто критикує, розуміються на суті і можливостях УТ. Яка у нього виробнича база? І не всі можуть дати чітке тлумачення сьогоднішньої якості УТ. Та й де воно сьогодні, це солодке поняття «якість»?

А я гадаю, що сьогодні Укртелерадіокомпанія мало не єдина система, яку не змогли ще зруйнувати. І, незважаючи на всі недоліки, яких чимало, ТБ і РМ намагаються давати об'єктивний зріз стану сьогоднішнього суспільства. Вони мають бути вище від битв і настроїв усіх партій. Вони, якщо завгодно, — чинник стабільності, навіть безпеки держави. Таким засобам інформації не потрібні кишенькові керівники, а тільки такі, хто душею і серцем увібрали головне завдання: всіма силами сьогодні зберігати спокій і злагоду між усіма народами, які живуть в Україні. І виконання цієї ролі день у день, судячи з подій, зростає.

Три канали ТБ, чотири — на радіо. 130 годин щодобового мовлення. Це дорівнює 80 щоденним газетам. Та ще додамо сюди і мовлення обласних телерадіооб'єднань.

Так, кадри на УТ і РМ, як і скрізь, вирішують усе. Це найголовніше питання. Потрібні Особистості. Інтелігентні, освічені, розумні, щирі, нелукаві коментатори. УТ, а я більше говоритиму про нього, бо краще знаю, помітно старішає, його треба омолоджувати. Та чи готовий учорашній студент, який здобув нашу радянську освіту, не опанувавши загальнолюдських знань, культуру, мови, не ковтнувши нашого прекрасного і шаленого життя, стати Особистістю? Особистість не зробиш на замовлення, не спечеш. Це — дар Божий, це рідкісний талант. Тому популярний коментатор у США оплачується вище, аніж президент. Зростимо інших людей, дамо їм справжню освіту, з'являться і Особистості. Сьогодні їх майже немає, як немає, наприклад, в українській літературі Нобелівських лауреатів. А вже як хотілося б нам їх мати.

І я віддала ТБ більш як чверть століття. «Очевидне — неймовірне» — моє дітище. Спочатку програма була створена в Києві, але я щодо кар'єри виявилася нещасливою, грамот і орденів не одержувала. Одного разу була навіть звільнена з посади «як безперспективний працівник і журналіст». Останніх років десять була майже в опозиції до керівництва Держтелерадіо УРСР.

Та хочу бути чесною.

Люди на Хрещатику, 26, працювали і працюють змінами, студій і техніки давно бракує. Стоять у чергу до апаратних у потилицю один одному, надзвичайно дорожать своїми хвилинами і секундами. Чекають — не дочекаються нового АСК. З його введенням здійсняться давні плани, будуть розв'язані гострі творчо-виробничі проблеми УТ.

Згадаймо 80-і роки. Де найстабільніше зберігалися національна культура, українське слово? На РМ і УТ. В ефірі регулярно йшли програми про народну творчість — «Золоті ключі», «Сонячні кларнети», «Перлини душі народної». За таку стійку відданість, пам'ятаю, на одному із засідань ЦК Компартії України стояло питання про відповідність голови Держтелерадіо Миколи Охмакевича посаді. У цих передачах не тільки відроджувалась, а владарювала українська культура. А скільки ті самі УТ і РМ підтримали українських прогресивних письменників, учених! А чому сьогодні не помітні кроки щодо поліпшення якості багатьох програм? Вони є, є в усіх редакціях, тільки варто уважніше придивитися.

Подули свіжі вітри і на УТ, похитнулися старезність і провінціалізм, менше безглуздя у натисканні мікшерів на пульті. З'явилися, і не тільки на УТ-3, симпатичні, розкуті ведучі-імпровізатори. Трохи прочинили вікна у широкий світ. Ми — великий народ і хочемо жити не тільки долею свого хутора. На мою думку, саме головні редактори мають бути основними акумуляторами цікавих творчих знахідок та удач ТБ. Їх навантаження у створенні ментальності образу УТ найважливіше. ТБ — це не спосіб заробляти гроші, тим більше на неприпустимій продукції. На ТБ мають працювати патріоти своєї справи і свого народу, люди, мірило творчості яких — совість.

Безперечно, УТ не встигає за розвитком телебачення у західних країнах, США, Японії. Саме технічна телевізійна відсталість постійно є каменем спотикання в реалізації творчих ідей.

Нещодавно Україна стала членом Євробачення. Микола Охмакевич — член Адміністративної ради цієї солідної організації. УТ починає туди входити. Але з його нинішньою технічною базою входження це складне. Представники Євробачення відвідали новий АСК і гідно оцінили рівень будівництва, його масштабність. В їхніх голосах, розповідали будівельники, звучали навіть нотки захоплення. Перспективи схвалювали, заохочували, радили. Та не в них болить голова, чи зуміємо на належному рівні, як рівні серед рівних, завоювати на Євробаченні не останній щабель. Де взяти, на які долари придбати сучасне обладнання для нового АСК? От коли б «вороне бог послал кусочек сыру» для закупівлі імпортної апаратури, хоча б 30-40 мільйонів зелененьких купюр.

І тоді наш телеглядач швидше позбувся б нудних бесід, які набили оскому, непридних диспутів з одними і тими ж особами. Важко робити якісне телебачення без сучасного устаткування у прибудовах і закутках непристосованої для цих завдань будівлі з оплатою не за здібностями і талантом, а за штатним розкладом. Обсяг першочергових і поки що нерозв'язаних завдань для підвищення якості УТ сьогодні, як не крути, впирається у три «Д»: добудувати, добладнати новий АСК на Сирці, добитися рішучої допомоги від уряду. Нинішні керівники телерадіомовної компанії України з цими проблемами впораються краще від нових призначенців.

Телебачення і радіомовлення — дуже складні структури, тут дуже важлива стабільність і колективу, і його керівництва.

Марія ЗАЛЮБОВСЬКА,
тележурналіст.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «КИЇВСЬКИЙ НАРОДНИЙ БАНК»

1. ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

Київський народний банк зареєстрований в Національному банку України 7 жовтня 1991 року зі статутним фондом 20 млн. крб. і перереєстрований в Національному банку України 2 червня 1992 р. зі статутним фондом 500 млн. крб. Банк перетворюється в акціонерний із товариства з обмеженою відповідальністю, яке створено 18 жовтня 1989 р.

Київський народний банк створений з метою одержання прибутку шляхом надання комплексу банківських послуг клієнтам банку.

Банк має генеральну ліцензію Національного банку України на проведення валютних операцій № 25 від 06. 03. 92 р., а також дозвіл Міністерства фінансів України на здійснення діяльності по випуску та обігу цінних паперів № 8 від 03. 02. 92 року.

Банком відкрито 10 прямих кореспондентських рахунків, у тому числі 7 у СНД і 3 за кордоном.

Вищим органом управління банку є загальні збори акціонерів. Органом управління, який здійснює контроль за діяльністю виконавчого органу, є Рада банку.

Керівництво поточною діяльністю здійснює виконавчий орган банку — Правління, яке призначається Радою банку.

Голова Правління — Огієнко Валерій Іванович, який має 17 років стажу роботи в фінансово-банківській системі.

Кількість службовців банку на 01.01. 93 р. — 165 чоловік.

Професійні дані про керівних працівників:

Прізвище	Посада	Освіта	Робочий стаж
1. Огієнко Валерій Іванович	голова Правління	вища	17 років
2. Самойленко Юрій Іванович	заступник	вища	26 років
3. Ракович Людмила Анатоліївна	заступник	вища	22 роки
4. Воєвода Тетяна Василівна	головний бухгалтер	вища	23 роки
5. Зінов'єв Василь Олександрович	начальник юридичного відділу	вища	40 років
6. Єфіменко Юрій Володимирович	начальник відділу цінних паперів	вища	18 років

На момент прийняття рішення щодо випуску акцій банк має зареєстрований і оплачений статутний фонд у розмірі 496,8 млн. крб.

Простроченої заборгованості кредиторам і по платежах до бюджету на момент прийняття рішення про випуск акцій банк не має.

Адміністративні та економічні санкції з моменту створення на банк не накладалися.

Економічні нормативи встановлені Національним банком України витримуються банком з моменту його створення, що свідчить про фінансову стабільність.

2. ХАРАКТЕРИСТИКА ДІЛОВОЇ АКТИВНОСТІ

Київський народний банк — один з найбільших в Україні комерційних банків. Банк надає практично всі види банківських послуг, у тому числі й операції з іноземною валютою, а також з цінними паперами.

Сумарний оборот по балансу з 289,0 млн. крб. за 1990 рік зріс до 17758,0 млн. крб. в 1991 році і за 1992 рік досяг понад 347038,0 млн. крб.

Київський народний банк є учасником Асоціації комерційних банків України, засновником Української фондової біржі, Міжбанківської валютної біржі, Південної товарної біржі, українського пенсійного фонду «Добробут», а також співвласником ряду малих і спільних підприємств.

Банком відкрито філії у Миколаєві, Дніпропетровську, Кривому Розі, Енергодарі. Намічається відкриття філій в інших містах України.

3. ДАНІ ПРО ЕМІСІЮ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Загальними зборами засновників Київського народного банку (протокол № 8 від 04. 03. 93 р.) було прийнято рішення про реорганізацію банку в акціонерний та збільшення статутного фонду до 1500000000 карбованців і випуск акцій на вказану суму статутного фонду.

Банк випускає 150000 акцій номінальною вартістю 10000 карбованців кожна, у тому числі: 145000 простих іменних акцій і 5000 привілейованих акцій.

Емісія акцій першого випуску буде проводитися за такими серіями та номерами: серія «А-1» за номерами 000001—145000 (прості іменні акції); серія «Б-1» за номерами 145001—150000 (привілейовані іменні акції).

Фінансові ресурси, одержані внаслідок емісії цінних паперів, будуть використані для збільшення обсягу активних операцій банку, для укладання в ефективні і надійні фінансові проекти, а також у розвиток банку і розширення мережі його філій.

Передплатниками простих акцій можуть бути юридичні особи і громадяни. Прості акції можуть реалізовуватися за ринковим курсом. Запланований курс акцій від 12000 до 30000 крб.

Іноземним юридичним і фізичним особам акції АТ «Київнарбанк» реалізуються тільки по спеціальному курсу з оплатою у ВКВ. Початковий курс однієї акції встановлюється в 100 доларів США. Покупцям із країн СНД акції продаються по спеціальному курсу з оплатою в рублях. Початковий курс однієї акції встановлюється в 9000 рублів. Продаж акцій АТ «Київнарбанк» українськими акціонерами іноземним покупцям, у тому числі і із країн СНД, не дозволяється. Такі угоди не визнаються дійсними і не реєструються.

Термін передплати на акції з 3 травня по 3 листопада 1993 року. До 1 червня 1993 року передплата здійснюватиметься за пільговим курсом. Про час і місце проведення установчих зборів буде додатково персонально повідомлено кожного акціонера.

Передплата на акції передбачає укладання договору, за яким покупець — юридична особа може частково оплатити не менше 30 відсотків курсової вартості передплачених акцій з зобов'язанням у тримісячний строк, після реєстрації банку як акціонерного товариства, повністю оплатити поточну курсову вартість передплачених акцій, а фізичні особи (громадяни) оплачують повну вартість акцій за поточним курсом на момент придбання акцій.

Громадянам при собі мати паспорт, а юридичним особам необхідно надати, згідно з вимогами Національного банку України, баланс підприємства та аудиторські довідки про джерела формування коштів, виділених на придбання акцій. Юридичним особам забороняється використовувати для придбання акцій бюджетні ресурси, а також кошти, одержані в кредит або під заставу.

Після часткової оплати курсової вартості акцій видається тимчасове свідоцтво про це, а після повної оплати — сертифікат на сумарну кількість придбаних акцій, завірені підписами і печаткою.

Засновникам банку надаються пільги щодо придбання акцій і першочергове придбання акцій за номінальною вартістю. Для покупців великих пакетів акцій передбачаються пільгові скидки з курсової надбавки. З власниками пакетів акцій на суму, яка перевищує 25 мільйонів карбованців, за номінальною вартістю може укладатися опціонний контракт, згідно з яким надається право на купівлю акцій Київнарбанку наступних випусків за пільговим курсом.

Доля участі одного акціонера у статутному фонді не повинна перевищувати 25 відсотків від загального обсягу статутного фонду Київнарбанку. Доля участі у статутному фонді юридичних і фізичних осіб зарубіжних країн визначається рішенням Ради банку.

Привілейовані акції продаються за номінальною вартістю. Вони розповсюджуються серед працівників банку, а також серед трудових колективів підприємств — засновників банку не більш як по тридцять акцій на одну фізичну особу.

Рух іменних акцій фіксується у книзі реєстрації власників. Власники простих іменних акцій мають право їх самостійно продавати, передавати, а також заповідати, але з обов'язковою реєстрацією в банку в 10-денний строк. Без такої реєстрації угода купівлі-продажу простих іменних акцій не вступає в силу. Передача покупцями права власності на акції цього випуску не може здійснюватися до моменту реєстрації акціонерного товариства. Київнарбанк має право закуповувати свої акції у акціонерів за домовленою вартістю у будь-який строк.

Вільний продаж привілейованих іменних акцій на ринку цінних паперів забороняється, але може здійснюватися тільки працівникам банку та його засновникам при згоді Правління банку.

Акціонери користуються правом участі в управлінні банком особисто або через своїх повноважних представників.

Право на один голос мають 10 простих акцій номінальною вартістю 100000 карбованців. Один представник має право представляти не більше 25 відсотків голосів акціонерів.

Привілейовані акції права голосу не мають, але мають переважне право на одержання дивідендів, а також пріоритетну участь у розподілі майна банку при його ліквідації.

Розмір дивідендів за простими акціями визначають річні підсумкові загальні збори акціонерів.

Дивіденди виплачуються за рахунок чистого прибутку банку, який залишається в його розпорядженні після сплати встановлених законодавством податків та інших платежів до бюджету, створення резервного та інших фондів.

За привілейованими акціями встановлюється фіксований дивіденд від номінальної вартості акцій, який визначається щорічно загальними зборами акціонерів. Виплата дивідендів по привілейованих акціях проводиться незалежно від отриманого банком прибутку в поточному році. В разі нестачі прибутку оплата дивідендів за привілейованими акціями проводиться за рахунок резервного фонду. Якщо розмір дивідендів, що сплачується акціонерам за простими акціями, перевищує розмір дивідендів по привілейованих акціях, то їх власникам за рішенням загальних зборів може надаватися доплата до розміру дивідендів, сплачених іншим акціонерам. За рішенням загальних зборів привілейовані акції можуть бути проіндексовані.

Дивіденди нараховуються на номінальну вартість акцій і сплачуються за умови, якщо акції куплені за 30 діб до оголошення терміну виплати дивідендів.

Виплата дивідендів на акції проводиться один раз на рік. Через місяць після загальних зборів акціонерів. Дивіденди виплачуються чеком, перерахуванням на банківський рахунок, поштовим переказом, або ж готівкою в касі Київнарбанку, або його філіях у національній валюті, діючій в Україні на момент оплати.

При реорганізації Київнарбанку всі зобов'язання щодо випущених акцій переходять його правонаступникам.

4. ФАКТОРИ РИЗИКУ

Факторами ризику, які можуть впливати на діяльність Київського народного банку, є:

непослідовність заходів уряду щодо роздержавлення і приватизації, внаслідок чого погіршиться економічне становище підприємств, що утруднить залучення їх вільних коштів на депозитні рахунки;

зміна податкової політики в бік збільшення ставок оподаткування комерційних банків.

Однак, оцінюючи інвестиційну політику Київського народного банку, необхідно враховувати, що грошові його ресурси вкладаються в перспективні галузі економіки України, цінні папери, в нерухомість, у тому числі в будівництво приміщення банку в історичному центрі міста Києва загальною площею 6000 кв. метрів, що зводить до мінімуму ризик акціонерів.

5. ОРГАНІЗАЦІЯ РОЗМІЩЕННЯ АКЦІЙ

Розміщення акцій першого випуску Київнарбанку здійснюватиметься банком та його філіями самостійно.

Акціонерне товариство «Київнарбанк»

Юридична адреса: Телефони

Київ, 252001, вул. Софіївська, 21. (044) 228-39-45

Коррахунок № 700161807, МФО 300090, РКЦ облуправління Нацбанку України в Києві.

Передплата на акції здійснюється за такими адресами:

Київ, 252034, вул. Золотоворітська, 11. (044) 224-23-08, 229-33-31

Філії АТ «Київнарбанк»:

Енергодар, 332608, вул. Комсомольська, 3 (06139) 3-16-46

Кривий Ріг, 324039, вул. Мелешина, 14 (0564) 44-40-43, 44-10-68

Дніпропетровськ, 320070, вул. Леніна, 39 (0562) 45-21-38, 44-76-26, 44-56-14

Миколаїв, 327021, вул. Поперечна, 1 (0512) 34-30-95, 34-20-21

БАЛАНС
Київського народного банку на 01.01.93 р.

АКТИВ	
1. Каса	59801
2. Кореспондентські рахунки	2440582
3. Вкладення в акції та в державні позикові зобов'язання	35660
4. Кредити:	
— короткострокові	27851134
— довгострокові	33913
— громадянам і підприємцям	23665
5. Кошти на резервному фонді в Національному банку України	527801
6. Кошти, направлені для участі в господарській діяльності	101
7. Взаємні міжфіліальні розрахунки	145753
8. Розрахунки між установами одного банку	366500
9. Основні кошти та капіталовкладення	179210
10. Дебітори банку	336720
11. Інші активи	71712
12. Відвернуті кошти за рахунок прибутку	32026
Всього	32333015

ПАСИВ	
1. Статутний фонд	496750
2. Резервний фонд	84695
3. Інші фонди	94050
4. Розрахункові і інші рахунки клієнтів	3450765
5. Операції по вкладах, депозитах	900292
6. Кредити, одержані від банків	26598100
7. Взаємні міжбанківські розрахунки	166500
8. Прибутки майбутнього періоду	94234
9. Рахунки банків рубльової зони	44699
10. Інші кредитори	36959
11. Прибуток	365971
Всього	32333015

Футбол

ІЗ СУДДІВСЬКИХ ПРОТОКОЛІВ

ПЕРШІСТЬ КРАЇНИ. ДРУГА ЛІГА. 24 ТУР. «Чайка» — «Таврія» — 2:1, «Металург» — «Зірка» — 0:0, «Явір» — «Чорноморець-2» — 3:1, «Азовець» — «Галичина» — 3:2, «Дружба» — «Дністер» — 2:0, «ЗС-Оріяна» — «Хімік» — 1:1, «Дніпро» — «Газовик» — 2:1, «Меліоратор» — «Вагонобудівник» — 1:0, «Титан» — «Бажановець» — 5:1.

ПЕРЕХІДНА ЛІГА. 23 ТУР. «Гірник» — «Електрон» — 3:0, «Нафтохімік» — «Авангард» — 2:0, «Океан — «Промінь» — не відбувся, «Торпедо» — «Фетровик» — 2:1, «Динамо» — «Лисоня» — 6:1, «Прометей» Д. — «Олімпік» — 3:0. «Антрацит» — «Нива-Борисфен» — 1:0, «Прометей» Ш. — «Море» — не відбувся, «Шахтар» — «Фрунзенець» — 0:0.

ЧЕМПІОНАТ КРАЇНИ. ВИЩА ЛІГА. 23 ТУР. «ВОЛИНЬ» — «МЕТАЛІСТ». 3:2. 5000 глядачів. Голи: Бенько (35), Гащин (37, з пенальті) — у господарів; Пушкуца (25), Прудіус (78) — у гостей.

«ВЕРЕС» — «ТАВРІЯ». 3:1. 9500 глядачів. Голи: Самардак (10, 19), Мороз (50, з пенальті) — у господарів; Гайдаш (33) — у гостей.

«КРИВБАС» — «ТОРПЕДО». 1:1. 7000 глядачів. Голи: Ниченко (20, з пенальті) — у господарів; Ралюченко (46) — у гостей.

«МЕТАЛУРГ» — «ДНІПРО». 1:1. 8000 глядачів. Голи: Ключик (81) — у господарів; Беженар (18, з пенальті) — у гостей.

«НИВА» — «ЗОРЯ-МАЛС» 2:1. 10000 глядачів. Голи: Карпонай (30), Мочуляк (73, з пенальті) — у господарів; Гусейнов (86) — у гостей.

«КАРПАТИ» — «КРЕМІНЬ». 0:0. 8000 глядачів.

«БУКОВИНА» — «ЧОРНОМОРЕЦЬ» 2:0. 6000 глядачів. Голи: Бондарчук (13), Федоров (58, з пенальті).

«ШАХТАР» — «ДИНАМО». 1:1. 5500 глядачів. Голи: Попов (50) — у господарів; Шкапенко (31) — у гостей.

• • •

ХОКЕЙ. ЧЕМПІОНАТ СВІТУ. ГРУПА А. Фінал. Росія — Швеція — 3:1.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 845793

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311080.